

GNA M. DELS ÀNGELS (M. TERESA) ALSINA I RIBÉ (1929 – 2014)

Sant Benet de Montserrat, dijous 28 d'agost de 2014

La Gna. M. dels Àngels Alsina i Ribé, en l'avui del Senyor, vint-i-set d'agost de 2014, en la festa de Santa Mònica, ens ha deixat per anar a fruitar per sempre en el goig del seu Senyor, que ha omplert tota la seva vida.

Va néixer a Barcelona el dia 22 de març de 1929 i va ser batejada el dia 8 d'abril del mateix any a la Parròquia de Santa Madrona del Poble Sec amb el nom de M. Teresa. Tenia dos germans més, el gran, en Casimir i el petit, en Jordi.

Els pares eren de la Riba (Tarragona), on passà els anys de la guerra amb la mare, la tieta i els seus germans.

Cursà els set anys de batxillerat a l'Institut Maragall, superant amb èxit l'examen d'Estat el setembre de 1947.

Com totes les exalumnes del Col·legi de les monges Franciscanes del "Sortidor" del Poble Sec pertanyia a la guàrdia d'honor del Sagrat Cor. Cap als anys 1944-45, a través d'un dels seus dos germans, va conèixer Mn. Pere Tarrés, sentint ben aviat un viu desig de posar-se sota el seu mestratge, ja que era un home que traspuava santedat. Ell li mostrà l'autèntic camí evangèlic.

Era d'Acció Catòlica i pietosa de natural, però també com tota adolescent era jovial i extravertida.

Acabat el batxillerat havia d'escollir carrera, però no acabava de trobar quina era la seva vocació professional, fins que el mateix Mossèn Tarrés li féu conèixer "la Escuela Católica de Enseñanza Social". Va formar part de les primeres fornades d'Assistents Socials de Barcelona, tenia de carnet el número 187. Acabats els seus estudis treballà a la fabrica de teixits de seda de l'Hospitalet de la família Vilumara, fent-se estimar moltíssim per tots. Havia trobat com donar sentit al seu desig profund de servei generós.

Amb Mn. Pere Tarrés col·laborà estretament fins l'any 1950 quan, encara jove, morí víctima de la tuberculosi.

Després de la seva mort, buscà un nou pare espiritual que l'acompanyés en el seu camí de recerca i de discerniment, que la pogués orientar en la vocació religiosa.

En aquest camí no li van faltar petits estels que fent llum li van portar pau i serenor al seu esperit. Es féu oblata de Montserrat, quan el director d'aquests era el P. Romuald Díaz i, finalment, el vuit de febrer de 1953 entrava al Monestir romànic de Santa Cecília, per esdevenir monja de la jove comunitat de Sant Benet de Montserrat. Féu el noviciat al Monestir de Sant Daniel de Girona, on residia el de la comunitat de Sant Benet per manca d'espai al monestir de Santa Cecília. Va fer la professió temporal el vint-i-u de març de 1955, al nou edifici del Monestir de Sant Benet i la professió solemne el catorze de maig de 1959.

Ha estat una monja que ha servit la comunitat amb diligència i promptitud, en les tasques més variades: cantora, responsable del rebost, bibliotecària, entre d'altres. Intel·ligent, culte, bona llatinista i ben formada en Sagrada Escripura, gaudia molt en la litúrgia. Ens deixa un llegat de set títols: *Saviesa d'un home de Déu* (1981),

Consells pràctics per a viure (1992), *Estima i deixa't estimar* (1995), *El tercer caminant d'Emaús* (2003), que guanyà el II premi Emaús de llibre religiós que atorga el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, *Fets de Vida* (el mateix 2003), *Santa Paula* (2005), *El meu record del doctor Tarrés* (2007) i *Celebrem la Setmana Santa* (2009). Llibres fruit tots ells de moltes hores de Lectio Divina, de reflexió, de vida. Encara n'escrigué algun altre en col·laboració amb una germana de comunitat i preparà durant un any la breu ressenya que introdueix el sant del dia a "La Missa de cada dia". També ha estat una gran animadora de la vida de comunitat.

Col·laborà amb el P. Evangelista Vilanova en l'elaboració dels tres volums de la Història de la Teologia Cristiana. Aquest, en el primer volum (1984) li agraeix "el seu treball abnegat i eficaç a la confecció d'aquest llibre". La M. dels Àngels passava a màquina tots els esborranys i notes que el P. Evangelista elaborava a mà.

Cal fer esment d'un dels seus hobbies preferits: col·leccionar postals i estampes religioses: de la Mare de Déu de Montserrat, de Verges i Mares de Déu, de Pietats i rostres de Crist i de Sant Benet. En va fer fins i tot exposicions a la Riba (Tarragona) i a l'Enrajolada de Martorell.

Diversos viatges la van enriquir espiritualment i culturalment, entre aquests: Terra Santa (1998), Santiago de Compostela, l'any Sant (1999), Roma, l'any jubilar (2000), i finalment el viatge a Loreto per a la beatificació del Dr. Tarrés (2004)

La pregària "Senyor, Jesús, tingueu pietat de mi" l'acompanyà al llarg de tot el seu camí. També la seva pròpia espiritualitat vingué marcada per la del Doctor Tarrés, sofrir per amor i per guanyar pel Crist les persones. Durant tota la vida l'acompanyà amb diverses intensitats el patiment físic i el desig de viure'l amb sentit, per amor i amb amor. El despreniment de les coses materials i la recerca incessant del rostre del Crist el pouava en el text de la Carta de Sant Pau als Filipencs: "Per Ell m'he avingut a perdre-ho tot i a considerar-ho escòria, a canvi de guanyar-lo a Ell i de viure unit a Ell". Guanyar el Crist i ser trobada en Ell, fou la brúixola que la orientà en el seu caminar vers la meta.

Després d'anys a la infermeria del monestir, suportant amb serenor una llarga malaltia, la sabem ja unida a la gran comunitat dels qui canten per sempre les lloances a l'Anyell en la Jerusalem eterna. Que reposi en pau.

Monestir de Sant Benet de Montserrat 27 d'agost de 2014